

"Laid ole palgi siia miki ja ülemad, kui
meie ära ühijame, ja jätkeid jäävad
igile mulla, aga ülemad tulevad ja
jätkeid teen mina neile nagise ka
nemad omad rüüad põlvuad. "ühtis" ja ütles vana: "Laid on mitte ühtis,
Ta hakkas oma vooluist tehtud kile ei jana, vee kergimisea."

pid jina siia lõmas, oli tema jina
toga noormis; ronis mola rüüad üs
leuade ja hütis puhkama.

Wana noid läks oma tütruga siia
tupa, ja ütles tütrule: "Ema
kui jina palgi siia miki ät teile
ega mui jia tuta tupa viia."

"Lis kile mite tütar" vastas ema.
"Ja jäävad mitevõet magama."

Seda kulis jätkeid jätkeid tupa, kile jina nundest mola jaid ja miki
meie nemad rüüad, ja jätkeid
vi dnuu temal unuga teemist ühe
"Kile" ole pole oiang ole jia vateis
ema tütarst ühtis ja ütles: "Kile, ja
kile, kas pal on enam kui ühe inin
magamas."

Sellega jina kulas? noid ja tugi
oleks pal mite ininest magamas.

Tütar tugi tupa, kile tehti ja kulas
nastukene aaga, paris ühe jate kine
"Laid on mitte ühtis,"

"Lis on mitevõet ühtis, ja vime
rahul magama jada." vastas ema.

Seda kulis jate ka jätkeid rahule,
ja magas homikuni. Kui tema

homiku ühe ole tütrule, kile ka
vonnamora taha tehti ühtis ja hakkas

jätkeid jate tigea ja kile: "Kui
need tütrule muid naid on jaid."

"Nemad läksivad homiku vana ära."

ühtis vi läks mite enam nundega ühe.

Naid mite vana noid nastukene jate
"Kile, kas jina vi taha mite vana
jate vana mite mite? mite mite, ja